

ବୌଦ୍ଧ

(“ବୌଦ୍ଧ” ପାପ, ଦୋଷ ଓ ବିଦ୍ରୋହ ଅର୍ଥରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି)

କହୁଛୁ ଆମେ ପାପ କରୁଛୁ

ଦୋଷ କରୁଛୁ, ବିଦ୍ରୋହ କରୁଛୁ

ଦେଶଦ୍ରୋହୀ, ରାଜଦ୍ରୋହୀ ସାଜିଛୁ

“ବିଶ୍ୱା ମୁଣ୍ଡା” ରୁ ମାଓବାଦୀ ପାଲଟିଛୁ

ଯଦି କରୁଛୁ ବେଶ କରୁଛୁ ;

ହଁ ପାପ ଆମେ ହଁ କରୁଛୁ

ଜନ୍ମ ଭୂମି ପାଇଁ , ଭିତମାଟି ପାଇଁ

ବାପ ଗୋଷାପ ଘର ବାଡ଼ି ପାଇଁ

ପେଟ ଚାଖାଣ୍ଡକ ପାଇଁ,

ସ୍ୱାଧିକାର ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ

କ୍ଷୋଭ ନାହିଁ , ଦୁଃଖ ନାହିଁ,

ଅନୁଶୋଚନା, ଅନୁତାପର ପ୍ରଶ୍ନ ହିଁ ଉଠୁନି ।

ନା ଛୁଇଁ ପାରିବ ଆମକୁ କଳଙ୍କ

ନା ହେବୁ ନଚମସ୍ତକ

କରିବୁ ଆମେ ବିକ୍ଷୋଭ

ଶେଷ ରକ୍ତ ବିନ୍ଦୁ ଥିବାଯାଏ

ଦେହରେ ପ୍ରାଣ ଥିବାଯାଏ

ସୂର୍ଯ୍ୟ ପୂର୍ବ ଦିଗେ ଉଇଁଥିବାଯାଏ ।

କାହିଁ ସେଦିନ ତ ଚୁପଥିଲ

ଛିରଥିଲା ତୁମ ଅବୟବ, ସମଗ୍ର ଶରୀର

ଆଜ୍ଞୁଳି ନିର୍ଦ୍ଦେଶର ନଥିଲା ସାହସ

ଯେବେ ପାଶ୍ଚାତ୍ୟେ କରୁଥିଲେ ପ୍ରତିବାଦ

“ଦେବିନି ସୂଚ୍ୟାଗ୍ରେ ମେଦିନୀ” ର

ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣାର , ମାମା ଶଙ୍କୁନି ପଶା ଖେଳର

ସେବେ

“ୟଦା ଯଦା ହି ଧର୍ମାସ୍ୟ” ଭଜି ହେଉଥିଲ

ଅଧର୍ମ ବିରୁଦ୍ଧ ରେ ଧର୍ମର ଜୟ ହେଉ ଭାଳି ହେଉଥିଲ

ଆଜି କଣ ଲୋପ ପାଇଯାଇଛି ଧର୍ମ ,

ହଜି ଯାଇଛି କୃଷ୍ଣ ସଂଭାଷଣ,

ହାରି ଯାଇଛି ଅର୍ଜୁନ ?

ଧକି ଯାଇଛନ୍ତି ଅବା

ଶୈବ୍ୟ, ସୁଗ୍ରୀବ, ମେଘପୁଷ୍ପ ଆଉ ବଳାହକ

ପାଲଟିଛି କି ପଞ୍ଚଜୈନ୍ୟ ମୂକ ?

ସେସବୁକୁ ତ ଆମେ ଦୋହରାଉଛୁ

ଆଉ ଏକ ମହାଭାରତ ର ଆହ୍ଵାନ କରୁଛୁ

ଜମିନୀଫିଆଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ,

ଖଣି ଚୋରଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ ,

ଜଙ୍ଗଲଦସ୍ୟୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ।

ହଁ ହଁ ହୋଇଛୁ ସାମିଲ

“ଉଠରେ, ଉଠରେ ଉତ୍କଳ ସନ୍ତାନ ...”ର

ପ୍ରତିଟି ଅକ୍ଷର ରେ, ଶବ୍ଦ ରେ , ପଦ ରେ

ମିଶିଯାଇଛି ସ୍ଵର ରେ ସ୍ଵର

କହୁଛୁ ଏକା ସ୍ଵର ରେ

“ଉଠ କଳାଳ, ଜାଗ ଦୁର୍ବଳ , ଛିଡ଼ୁ ଶୃଙ୍ଖଳ ...”

ଯିଏ ଯାହା କହୁ ଫରକ ପଡ଼ିବନି କିଛି

ତିଳେବି ଛୋଟ ହେବୁନି ଆମେ

ଜାଣ କାହିଁକି

ଯେମିତି ବଡ଼ ତୁମ ପାଇଁ

ତୁମ କୋଠା ବାଡ଼ି , ମଖ ମଲ ରାଜ ନଅର

ସେମିତି ଆମକୁ ବଡ଼

ଆମ ଛ’ ମାଣ ଆଉ ନୁଆଁଣିଆ ଚାଳଘର ;

ହୋଇପାରେ ଆହ୍ୱାନ

ତୁମ ପାଇଁ ବିଷ ଅବା ଐନସ

ଆମ ପାଇଁ ସେସବୁ

ହୃଦୟର ଭାଷ ଆଉ ଗରମ ନିଶ୍ୱାସ ।

(“ଐନସ” ପାପ, ଦୋଷ ଓ ବିଦ୍ରୋହ ଅର୍ଥରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି)

ହିମାଂଶୁ ଶେଖର ବିଶ୍ୱାଳ

୩୦-୦୩-୨୦୧୨, ମିଟିଗାନ, ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକା